

9.C

Kirándulás az új osztállyal

Az iskolába érkezésünk legelső hónapjában máris kirándulásra vittek minket, ami véleményem szerint rendkívül pozitív dolog volt az iskola részéről, hisz az első pár hónapban általában döcögösen, nehezen megy az összeszokás az osztályon belül és az évfolyamok között is. Ez a kirándulás viszont közelebb hozta mind a mi osztályunkat, mind a katonai és matek-fizika szakos osztályt egyaránt.

Csütörök reggel kissé fázósan és csomagokkal felszerelten indultunk neki a vonat útnak, ami viccesen és szórakoztatóan telt. Amint Csongrádra értünk Ági néni a kenukhoz vezetett minket, amik egy hosszas gyalogtúrányira voltak a vonatállomástól. Odaértünkör Prikler tanár úr kettes, hármas és négyes csapatokra osztott minket kenuk szerint.

Maga a kenu út Csongrádról Mindszentre elég hosszadalmas és fárasztó volt, nem mondom, hogy nem volt megkönnyebbülés megérkezni. A nap nagy részét az odaút tette ki, délután viszont a lányok főzésbe, a fiúk pedig sátorállításba kezdtek. Mi, lányok, hagyma aprítás közben együtt sírtunk, krumplipucolás közben pedig közösen neveltük ki egyik-másik társunkat, ha elvágta az ujját. A fiúk közeli helyekről fát hoztak, majd tüzet raktak, miközben vártuk, hogy a gulyás megfőjjen. A tűz körül ülve néhányszor próbálkoztunk énekléssel, de később nem erőltettük. Melegedtünk és közben próbáltuk megismerni a másik osztálybeli évfolyamtársainkat.

A vacsora után szabadfoglalkozást, "kimenőt" kaptunk, ami alatt visszasétáltunk a Tisza-partra. Igazán sok elfoglaltságot nem találtunk, így visszamentünk a szállásra. Ekkora már beesteledett, a tűz eloltódott a fiúk segítségével, ezért kiültünk egy asztalhoz beszélgetni néhányan. Az este nagyon hideg volt, mindenki jól felbundázva üldögélt odakint, vagy aludt a szobában, sátrában.

Másnap, néhányan kevéske alvás után, csomagolni kezdtünk, készülődünk indulni. Ági néninek köszönhetően tisztán hagytuk el magunk után a szállást. A

kenukhoz sétáltunk, majd elindultunk a Tiszán újjult erővel, Mártély felé. Ez a út sokkal rövidebbnek és szórakoztatóbbnak tűnt az elmúlt napihoz képest, így nagyon jó hangulatban telt el ez is. Szerencsére egy kenun kívül, senki nem borult fel és azok, akik mégis, nem törtek le, maradtak ugyanolyan jó kedvűek, egy gyors átöltözés után mindannyian nevetve mesélték, hogy is volt. Ez után következett egy benőtt, fás rész, ahol ugyanúgy kenukkal eveztek át, ezt én személy szerint nagyon élveztem, jó hangulata volt és tetszett a kihívás, ami benne rejlett. Mire a mártélyi állomásra értünk mindenki nagyon elfáradt, leült a partra. Az evezőket, mellényeket kocsira pakoltuk, majd Prikler tanár úr elvitte őket a szállásra, onnan pedig a csomagjainkat hozta vissza. Innen már csak a hazautás volt hátra.

Az osztálykirándulásunk jó hangulatban telt, élveztük a társaságot, jó volt megismerni más osztályból való tanulókat, vagy akár jobban összeismerkedni a sajátunkból valókat. Köszönjük Ági néninek és Prikler tanár úrnak, hogy megrendezték nekünk.